SKLEPI

SKLEP (EU) 2018/412 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2018

o spremembi Sklepa št. 466/2014/EU o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri financiranju v podporo naložbenim projektom zunaj Unije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 209 in 212 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Mednarodna skupnost se srečuje z doslej najhujšo migracijsko in begunsko krizo, ki zahteva solidarnost in učinkovito mobilizacijo finančnih sredstev ter usklajenost pri spoprijemanju s sedanjimi izzivi in njihovem premagovanju. Potrebno je sodelovanje vseh akterjev, da se udejanjijo trajnostne srednje- in dolgoročne politike ter učinkovito izrabijo obstoječi programi, s tem pa oblikujejo in podprejo pobude, ki bodo prispevale k ciljem Združenih narodov (ZN) o trajnostnem razvoju in k obravnavi političnih, družbenih, ekonomskih in okoljskih dejavnikov, ki so temeljni vzroki migracij in med katere spadajo tudi revščina, neenakost, demografska rast, pomanjkanje delovnih mest, omejen dostop do izobraževanja, omejene gospodarske priložnosti, nestabilnost, konflikti, podnebne spremembe in dolgoročne posledice prisilnega razseljevanja.

(2) Zagotavljanje virov za obravnavo temeljnih vzrokov migracij je sicer zelo pomembno, vendar pa je Unija še vedno v celoti predana politikam, ki zadevajo tudi druga ključna področja strateškega pomena, kot je navedeno v globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije.

(3) S tretjimi državami je bil razvit nov partnerski okvir, ki je usmerjen v rezultate in upošteva vse politike in instrumente Unije. V okviru tega novega partnerskega okvira je bil oblikovan načrt Unije za zunanje naložbe, ki podpira naložbe v regijah zunaj Unije, hkrati pa prispeva k doseganju ciljev ZN o trajnostnem razvoju in k obravnavanju temeljnih vzrokov migracij. Ta načrt bi obenem moral prispevati k izpolnjevanju ciljev agende ZN za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije ZN o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ter ciljev drugih instrumentov za financiranje zunanjega delovanja.

(4) Evropski svet je 28. junija 2016 potrdil predlog Evropske investicijske banke (EIB), da prispeva k načrtu za zunanje naložbe prek pobude EIB za odpornost, katere namen je spodbujati naložbe v državah južnega sosedstva in Zahodnega Balkana.

(5) Ključni element pobude EIB za odpornost je kvantitativna in kvalitativna razširitev mandata EIB za zunanja posojila. EIB bi tako lahko nemudoma prispevala k ciljem načrta za zunanje naložbe, zlasti bi v ta namen lahko zagotovila dodatno financiranje upravičencem iz zasebnega sektorja, s čimer bi privabila zasebne naložbe in pospešila dolgoročne naložbe.

(6) Strateški odbor Evropskega sklada za trajnostni razvoj, v katerem je zastopana tudi EIB, bo skladno s svojim poslovnikom in brez poseganja v notranja pravila EIB o upravljanju zagotovil smernice o komplementarnosti pobude EIB za odpornost z elementi načrta za zunanje naložbe.

([1]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 8. februarja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. februarja 2018.

(7) Proračunsko jamstvo za financiranje zunaj Unije (v nadaljnjem besedilu: jamstvo EU) je bilo EIB odobreno s Sklepom št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(8) V skladu s Sklepom št. 466/2014/EU je Komisija v sodelovanju z EIB pripravila vmesno pregledno poročilo, v katerem je ocenila uporabo tega sklepa na podlagi neodvisne zunanje ocene.

(9) K ciljem, ki jih podpira jamstvo EU, bi bilo treba dodati tudi izboljšanje dolgoročne gospodarske odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti kot strateški odziv pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij (v nadaljnjem besedilu: novi cilj).

(10) Financiranje, ki se podpira v okviru novega cilja, bi moralo biti ločeno od prizadevanj Unije na področju nadzora meja.

(11) Da bi se v okviru mandata za zunanja posojila lahko odzvali na morebitne prihodnje izzive in na prednostne naloge Unije ter izpolnili novi cilj, bi bilo treba zgornjo mejo za financiranje EIB v okviru jamstva EU povečati na 32 300 000 000 EUR.

(12) V okviru splošnega mandata bi bilo treba 1 400 000 000 EUR rezervirati za projekte v javnem sektorju, namenjene izpolnjevanju novega cilja.

(13) V okviru novega mandata za posojila zasebnemu sektorju bi moral biti znesek največ 2 300 000 000 EUR znotraj dvignjene zgornje meje namenjen projektom za izpolnjevanje novega cilja, in bi moral biti krit s skupnim jamstvom Unije.

(14) Ali bo podpora za razvoj lokalnega zasebnega sektorja – zlasti pomoč mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP), ki je eden od glavnih ciljev EIB v okviru mandata za zunanja posojila, uspešna, je odvisno od dejavnikov, kot so dostop MSP do financiranja, kredita in tehnične pomoči, od spodbujanja podjetništva in od prizadevanj za lažji prehod iz nestanovitnega neformalnega gospodarstva v formalni sektor. V tem okviru naj bi financiranje EIB podpiralo majhne naložbene projekte, ki jih vodijo MSP, ter naložbene projekte na odročnih podeželskih območjih in v zvezi z obdelavo pitne vode, odstranjevanjem odpadnih voda in energijo iz obnovljivih virov.

(15) Zagotoviti bi bilo treba dopolnjevanje in usklajevanje s pobudami Unije za obravnavo temeljnih vzrokov migracij, tudi s podporo Unije za trajnostno ponovno vključevanje migrantov povratnikov v državah izvora.

(16) V skladu s Pariškim sporazumom, bi si morala EIB prizadevati za ohranitev visoke stopnje financiranja na področju podnebja, pri čemer naj bi obseg tega financiranja predstavljal vsaj 25 % celotnega financiranja EIB zunaj Unije. Financiranje EIB v okviru Sklepa št. 466/2014/EU bi moralo biti naravnano na cilj, da se do leta 2020 vsaj 35 % celotnega financiranja EIB uporabi za gospodarstva v vzponu in države v razvoju zunaj Unije. EIB bi morala upoštevati sklepe Evropskega sveta z dne 22. maja 2013 glede postopnega odpravljanja subvencij, ki škodujejo okolju ali gospodarstvu, vključno s subvencijami za fosilna goriva.

(17) Tveganje za splošni proračun Unije, povezano s financiranjem EIB v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju, bi moralo biti cenovno ovrednoteno. Prihodki iz takšnega ovrednotenja tveganja bi morali biti vplačani v Jamstveni sklad za zunanje ukrepe, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 ([2]), da bi se krilo poslovno tveganje in preprečilo izkrivljanje trga.

(18) EIB bi morala v svojem okviru za merjenje rezultatov razviti in uporabljati niz kazalnikov za projekte, namenjene izpolnjevanju novega cilja. Zato bi bilo treba v letno poročilo o financiranju EIB, ki ga Komisija pripravi za Evropski parlament in Svet, vključiti oceno prispevka financiranja EIB k uresničevanju novega cilja, po potrebi tudi prispevka k ciljem ZN o trajnostnem razvoju, oceno sodelovanja lokalne civilne družbe ter oceno usklajevanja s prednostnimi nalogami zunanje politike in proračunskimi prednostnimi nalogami Unije.

([1]) Sklep št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri financiranju v podporo naložbenim projektom zunaj Unije (UL L 135, 8.5.2014, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 145, 10.6.2009, str. 10).

(19) Zagotoviti bi bilo treba prepoznavnost in preglednost financiranja EIB v okviru Sklepa št. 466/2014/EU, zlasti v zvezi s projekti, financiranimi prek finančnih posrednikov, da bi se izboljšal dostop institucij Unije in splošne javnosti do informacij, pri čemer bi se upoštevala potreba po varstvu zaupnih in poslovno občutljivih informacij.

(20) Zadevna politika Unije o nekooperativnih jurisdikcijah za davčne namene je določena v pravnih aktih Unije in v sklepih Sveta, zlasti v prilogi k sklepom z dne 8. novembra 2016, in v vseh poznejših dopolnitvah.

(21) Potrebna skrbnost v zvezi s financiranjem EIB v okviru Sklepa št. 466/2014/EU bi morala vključevati temeljito preverjanje skladnosti z veljavno zakonodajo Unije ter dogovorjenimi mednarodnimi standardi in standardi Unije glede preprečevanja pranja denarja, boja proti financiranju terorizma ter zatiranja davčnih goljufij in izogibanja davkom. Poleg tega bi morala EIB pri poročanju v okviru mandata za zunanja posojila za vsako posamezno državo zagotoviti podatke o skladnosti operacij v okviru tega mandata z njeno politiko o nekooperativnih jurisdikcijah in seznam posrednikov, s katerimi sodeluje EIB.

(22) EIB je 12. oktobra 2016 odobrila izvajanje pobude EIB za odpornost. Projekti v okviru pobude EIB za odpornost, ki so bili odobreni po navedenem datumu ter pred začetkom veljavnosti tega sklepa in pred sklenitvijo sporazuma o jamstvu, bi lahko bili vključeni v kritje jamstva EU, če Komisija potrdi, da so skladni z novim ciljem in da spoštujejo pogoje v sporazumu o jamstvu.

(23) Financiranje EIB v korist podjetij bi lahko bilo krito s skupnim jamstvom, namenjenim zasebnemu sektorju, samo v primeru, da spodbuja vključujočo rast in ustvarjanje delovnih mest, in sredstev ne zagotavljajo že lokalni finančni trgi.

(24) Financiranje EIB bi moralo biti skladno z načeli iz sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014“, tudi kar zadeva finančne posrednike.

(25) Zgornja meja za prerazporeditev med regijami, ki jo EIB lahko opravi v času mandata, bi se z 10 % na 20 % lahko povečala le ob spremembi prednostnih nalog zunanje politike Unije ali v nujnih in kriznih situacijah, ki bi lahko nastale med tem mandatom, ter v skladu z zadevnimi resolucijami Evropskega parlamenta in sklepi Sveta. Komisija bi morala Evropski parlament in Svet redno obveščati o teh prerazporeditvah.

(26) Glede na pomen, ki ga ima pobuda EIB za odpornost v strategiji Unije za obravnavo temeljnih vzrokov migracij, in spričo potreb gostiteljskih in tranzitnih skupnosti je še vedno nadvse pomembno, da se zneski, rezervirani v okviru zgornje meje mandata za zunanja posojila za projekte, namenjene novemu cilju, v celoti porabijo. Če pa rezerviranih zneskov zaradi nepredvidenih okoliščin ni mogoče v celoti porabiti, bi bilo treba dovoliti tudi nekoliko več prožnosti. Če torej EIB do 30. junija 2019 ugotovi, da ne bo mogla porabiti svojega ciljnega zneska, predvidenega v okviru pobude EIB za odpornost, bi moralo biti omogočeno, da se največ 20 % od 1 400 000 000 EUR v okviru splošnega mandata, rezerviranih za projekte v javnem sektorju, in od 2 300 000 000 EUR iz mandata za posojila zasebnemu sektorju, lahko prerazporedi znotraj in/ali med predpristopnimi državami in državami upravičenkami ter sosednjimi in partnerskimi državami. Za vsako tako prerazporeditev bi moralo biti potreben predhodni dogovor med Komisijo in EIB.

(27) Sezname upravičenih regij in držav ter potencialno upravičenih regij in držav bi bilo treba spremeniti tako, da bi izključili regije z visokim dohodkom in države z visoko bonitetno oceno, in sicer Brunej, Čile, Islandija, Izrael, Singapur, Južna Koreja in Tajvan. Poleg tega bi bilo treba na seznam potencialno upravičenih regij in držav dodati Iran.

(28) Sklep št. 466/2014/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sklep št. 466/2014/EU se spremeni:

(1) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 2*

Zgornje meje za financiranje EIB v okviru jamstva EU

1. Zgornja meja financiranja EIB v okviru jamstva EU za obdobje 2014–2020 je 32 300 000 000 EUR. Zneski, ki so bili sprva rezervirani za financiranje, a pozneje preklicani, se pri zgornji meji ne upoštevajo.

Ta zgornja meja se razdeli na:

(a) znesek največ 30 000 000 000 EUR v okviru splošnega mandata, od katerega je 1 400 000 000 EUR rezerviranih za projekte v javnem sektorju, namenjene dolgoročni ekonomski odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti, kot strateškemu odzivu pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij;

(b) znesek največ 2 300 000 000 EUR v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju za projekte, namenjene dolgoročni ekonomski odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti, kot strateškemu odzivu pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij.

2. Najvišja možna zneska iz odstavka 1 se razdelita na regionalne zgornje meje in podomejitve, kakor je opredeljeno v Prilogi I. EIB znotraj regionalnih zgornjih mej v obdobju, zajetem s tem sklepom, zagotovi razdelitev med državami znotraj regij, zajetih v jamstvo EU, pri čemer bo ta razdelitev uravnotežena skladno s prednostnimi nalogami zunanje politike Unije, ki bodo upoštevane v regionalnih tehničnih operativnih smernicah iz člena 5.“;

(2) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 3*

Splošni cilji in načela

1. Jamstvo EU se odobri samo za financiranje EIB, ki ima na podlagi lastne ocene EIB dodano vrednost, in podpira enega od naslednjih splošnih ciljev:

(a) razvoj lokalnega zasebnega sektorja, zlasti pomoč mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP);

(b) razvoj socialne in gospodarske infrastrukture, vključno s prometom, energijo, okoljsko infrastrukturo ter informacijsko in komunikacijsko tehnologijo;

(c) blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;

(d) dolgoročno ekonomsko odpornost beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti kot strateški odziv pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij.

2. Financiranje EIB, izvedeno na podlagi tega sklepa, ohranja jasni značaj EIB kot investicijske banke ter hkrati prispeva k splošnim interesom Unije, zlasti k načelom, ki usmerjajo zunanje delovanje Unije in so navedena v členu 21 PEU, ter k izvajanju mednarodnih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija. Upravljavski organi EIB naj sprejmejo potrebne ukrepe za prilagoditev dejavnosti EIB zaradi učinkovitega prispevanja k zunanji politiki Unije ter ustrezno izpolnjujejo zahteve iz tega sklepa.

3. Regionalno povezovanje med državami, vključno zlasti z gospodarskim povezovanjem med predpristopnimi državami, državami upravičenkami, sosednjimi državami in Unijo, je temeljni cilj za financiranje EIB na področjih splošnih ciljev iz odstavka 1. EIB financiranje v državah upravičenkah izvaja na področjih splošnih ciljev, in sicer s podporo tujih neposrednih naložb, ki spodbujajo gospodarsko povezovanje z Unijo.

4. V državah v razvoju, kakor so opredeljene na seznamu prejemnikov uradne razvojne pomoči, ki ga je pripravila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, financiranje EIB v skladu s členoma 208 in 209 PDEU prispeva k doseganju ciljev politike Unije na področju razvojnega sodelovanja, zlasti k zmanjševanju revščine prek vključujoče rasti ter trajnostnega gospodarskega, okoljskega in družbenega razvoja.

5. Da se zagotovi kar največji razvojni učinek naložb zasebnega sektorja, si EIB prizadeva prispevati k ustvarjanju ugodnih pogojev za zasebna podjetja in naložbe ter zagotavlja, da se prednostno okrepi lokalni zasebni sektor v državah upravičenkah, tudi zadruge in socialna podjetja, in sicer s podporo lokalnim naložbam, kot je določeno v točki (a) odstavka 1. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz odstavka 1, stremi tudi k povečanju podpore naložbenim projektom, ki jih vodijo MSP iz države prejemnice in iz Unije, s čimer se omogoči dostop do financiranja za nove naložbene projekte, ki jih vodijo MSP. S financiranjem EIB je MSP omogočeno, da med drugim dostopajo do trgov v državah upravičenkah in da se vključijo v globalne vrednostne verige ter nadalje prispeva h krepitvi konkurenčnosti gospodarskih družb Unije.

EIB z namenom učinkovitega spremljanja in ocenjevanja porabe sredstev v korist zadevnih MSP opravi temeljit skrbni pregled ter določi in izvaja ustrezne pogodbene določbe, ki finančnim posrednikom in končnim upravičencem nalagajo standardne zahteve glede poročanja. EIB si prizadeva odkrivati ovire za financiranje, s katerimi se soočajo MSP, in prispevati k njihovemu odpravljanju.

EIB sodeluje s finančnimi posredniki, ki lahko izpolnijo posebne potrebe MSP v državah delovanja in ki izpolnjujejo zahteve iz člena 13, kakor so bile prenesene v sporazume na podlagi tretjega pododstavka odstavka 1 navedenega člena.

6. Financiranje EIB, ki podpira splošni cilj iz točke (b) odstavka 1, podpira naložbene projekte predvsem na področju prometa, energije, okoljske infrastrukture, informacijske in komunikacijske tehnologije, zdravstva in šolstva. To zajema proizvodnjo in integracijo energije iz obnovljivih virov, ukrepe za energijsko učinkovitost, preoblikovanje energetskih sistemov, ki omogoča prehod na tehnologije in goriva z nižjimi emisijami ogljika, trajnostno energetsko varnost in energetsko infrastrukturo, vključno s proizvodnjo plina in njegovim prevozom na energetski trg Unije, pa tudi elektrifikacijo podeželskih območij, okoljsko infrastrukturo, na primer vodno, komunalno in zeleno infrastrukturo, telekomunikacijsko infrastrukturo in širokopasovno omrežno infrastrukturo.

7. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz točke (c) odstavka 1, podpira naložbene projekte za blažitev podnebnih sprememb in za prilagajanje nanje, pri čemer ti projekti prispevajo k skupnim ciljem iz Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in iz Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi te konvencije, zlasti z izogibanjem emisijam toplogrednih plinov ali njihovim zmanjševanjem in z zmanjševanjem ogljičnega odtisa na področju energije iz obnovljivih virov, energijske učinkovitosti in trajnostnega prometa ali pa s povečanjem odpornosti ranljivih držav, sektorjev in skupnosti na škodljive posledice podnebnih sprememb.

Merila za upravičenost projektov na področju podnebnih ukrepov so opredeljena v strategiji EIB o podnebnih spremembah. Na podlagi metodologije, ki jo je oblikovala EIB, da bi pri zadevnih projektih ocenila emisije toplogrednih plinov in spremembe teh emisij, se v postopek presoje vplivov na okolje vključi analiza ogljičnega odtisa, da se ugotovi, ali predlagani projekti zagotavljajo optimalne izboljšave energetske učinkovitosti.

V obdobju, ki ga zajema ta sklep, si EIB prizadeva za ohranitev visoke stopnje financiranja na področju podnebja, pri čemer obseg tega financiranja predstavlja vsaj 25 % celotnega financiranja EIB zunaj Unije. Financiranje EIB na podlagi tega sklepa je naravnano na cilj, da se do leta 2020 vsaj 35 % celotnega financiranja EIB uporabi za gospodarstva v vzponu in države v razvoju zunaj Unije.

Financiranje EIB med drugim vključuje konkretne ukrepe za postopno odpravljanje financiranja projektov, ki negativno vplivajo na doseganje podnebnih ciljev Unije, in za okrepitev prizadevanj v podporo obnovljivim virom energije in energijske učinkovitosti.

EIB v sklopu prispevka za projekte okrepi elemente, povezane s prilagajanjem podnebnim spremembam, in sicer pri celotnem financiranju EIB v okviru mandata za zunanja posojila.

8. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz točke (d) odstavka 1, podpira naložbene projekte, ki obravnavajo temeljne vzroke migracij, prispevajo k dolgoročni gospodarski odpornosti in k ciljem ZN o trajnostnem razvoju ter varujejo trajnostni razvoj v državah upravičenkah.

Ob popolnem spoštovanju človekovih, delavskih in socialnih pravic, temeljnih svoboščin in enakosti spolov z izvajanje pristopa, ki temelji na pravicah in zajema vse človekove in socialne pravice v skladu z načeli preglednosti, udeležbe, nediskriminacije in odgovornosti, financiranje EIB:

(a) obravnava povečane potrebe po infrastrukturi in z njo povezanih storitvah – da bi neposredno ali posredno poskrbeli za številne migrante, hkrati pa koristili tudi lokalnemu prebivalstvu,

(b) povečuje zaposlitvene možnosti v gostiteljskih in begunskih skupnostih;

(c) spodbuja ekonomsko vključevanje in beguncem omogoča, da postanejo samostojni, ali

(d) krepi humanitarne ukrepe in podporo za ustvarjanje dostojnih delovnih mest.

Financiranje EIB podpira:

(a) zasebni sektor na ravni MSP in podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo ter na ravni podjetniškega financiranja in mikrofinanciranja;

(b) javni sektor, vključno z občinami in subjekti javnega sektorja, v smislu infrastrukture in storitev, tudi zdravstvenega varstva in posebne infrastrukture za otroke, sanitarnih storitev in šolskega izobraževanja, in sicer zaradi obravnavanja znatno povečanih potreb.

9. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz odstavka 1, upošteva dejstvo, da je enakost spolov presečno vprašanje, ki je ključno za doseganje trajnostnega razvoja in pomemben element pri zagotavljanju potrebne skrbnosti pri projektih. Pri vsakem takem financiranju se upošteva vidik enakosti spolov. EIB zagotovi, da bo njeno celotno financiranje skladno z zavezami iz njene strategije in akcijskega načrta za enakost spolov.

10. EIB si prizadeva zagotoviti, da gospodarske družbe, ki sodelujejo pri projektih, ki jih sofinancira EIB, spoštujejo načeli preglednosti plačil in enakosti spolov ter načelo in enakega plačila, kot je določeno v Direktivi 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*). Pri odločitvah EIB o financiranju projektov se upošteva, katere ukrepe so gospodarske družbe, ki so potencialne upravičenke, sprejele v zvezi z enakima plačilom in družbeno odgovornostjo podjetij.

11. Jamstvo EU krije samo tisto financiranje EIB, ki se izvaja v državah upravičenkah, ki so z EIB sklenile okvirni sporazum, v katerem so navedeni pravni pogoji, pod katerimi se mora takšno financiranje izvajati, skladno z izjavo EIB o socialnih in okoljskih načelih in standardih ter z njenim okoljskim in socialnim priročnikom.

(*) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).“;

(3) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija in EIB pri posodabljanju regionalnih tehničnih operativnih smernic upoštevata zadevne resolucije Evropskega parlamenta in sklepe Sveta ter mednarodno priznana načela in smernice o družbeni odgovornosti podjetij. Regionalne tehnične operativne smernice so skladne s prednostnimi nalogami iz morebitnih nacionalnih ali regionalnih programov, ki jih pripravijo države upravičenke; v teh smernicah so ustrezno upoštevana posvetovanja z lokalno civilno družbo, ki so potekala med pripravo teh programov.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 v zvezi s spremembami Priloge IV.“;

(4) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Skupno jamstvo velja tudi za takšno financiranje EIB v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju iz točke (b) člena 2(1), pri katerem je tveganje v povprečju višje kot pri portfelju, ki je krit v sklopu jamstva pri političnem tveganju iz odstavka 3 tega člena v predpristopnih državah in državah upravičenkah ter v sosednjih in partnerskih državah.“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. V sporazume o financiranju, ki se sklenejo s posameznimi nosilci in zadevajo financiranje EIB, se vključijo tudi ustrezne javno-naročniške, okoljske, podnebne in socialne določbe v skladu s pravili in postopki EIB, vključno z zahtevo, da sta jamstvo EU in vključenost EIB vidna za končnega upravičenca.

6. Komisija in EIB v sporazumu o jamstvu iz člena 14 določita jasno in pregledno politiko razdeljevanja, ki EIB omogoči, da v sklopu svojega zunanjega delovanja določi dejavnosti, ki bodo financirane na podlagi tega sklepa, da se zagotovi kar najbolj učinkovita uporaba jamstva EU. Politika razdeljevanja temelji na kreditni sposobnosti financiranja EIB, kakor jo oceni sama EIB, zgornjih mejah, kakor so opredeljene v Prilogi I, naravi udeleženca, ki je lahko suverena država ali subjekt na poddržavni ravni iz odstavka 1 tega člena ali zasebni subjekt, na zmogljivosti EIB za prevzem tveganj in drugih ustreznih merilih, vključno z dodano vrednostjo jamstva EU. Politika razdeljevanja se posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 14.“;

(5) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. EIB opravi temeljit skrbni pregled ter v skladu s svojo izjavo o socialnih in okoljskih načelih in standardih ter s svojim okoljskim in socialnim priročnikom po potrebi od nosilcev projektov zahteva, da se skladno s socialnimi in okoljskimi načeli Unije v fazi načrtovanja projekta in v fazi njegovega izvajanja javno posvetujejo z ustreznimi nacionalnimi in lokalnimi deležniki ter civilno družbo na lokalni ravni o socialnih vidikih, vidikih, povezanih s človekovimi pravicami in z enakostjo spolov, ter o okoljskih, gospodarskih in razvojnih vidikih naložbenih projektov, zajetih v jamstvo EU, ter da priskrbijo informacije, potrebne za oceno prispevka k uresničevanju zunanjepolitičnih in strateških ciljev Unije.

EIB zagotovi, da se pred financiranjem, ki bo vplivalo na zemljišča in naravne vire, udejanji načelo predhodnega, prostovoljnega in informiranega soglasja.

Ta ocena vključuje presojo tega, ali in kako bi bilo treba zmogljivosti upravičencev do financiranja EIB v času trajanja projekta okrepiti s tehnično pomočjo. Pravila in postopki EIB vključujejo potrebne določbe o ocenjevanju okoljskega in socialnega učinka naložbenih projektov ter vidikov v zvezi s človekovimi pravicami in preprečevanjem konfliktov, s čimer se zagotovi, da so naložbeni projekti, ki se podpirajo na podlagi tega sklepa, okoljsko in socialno trajnostni, pa tudi, da financiranje EIB v okviru pobude EIB za odpornost, zlasti pa mandata za posojila zasebnemu sektorju, izboljšuje ekonomsko odpornost beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti.

EIB v sklopu svojih razpoložljivih notranjih smernic o izkazovanju potrebne skrbnosti prek svojega okoljskega in socialnega priročnika po potrebi izboljša praktične smernice za ocenjevanje vidikov, povezanih z vsemi temeljnimi človekovimi pravicami, ki se uporabljajo med predhodnim ocenjevanjem in stalnim spremljanjem posameznih projektov, tudi projektov, pri katerih so udeleženi finančni posredniki, in sicer na podlagi obstoječih okvirov, zlasti strateškega okvira in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo in njenega tozadevnega akcijskega načrta, ter ob upoštevanju obstoječih meril za človekove pravice, ki jih določijo Unija, ustrezni organi Združenih narodov in organizacije za človekove pravice.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Spremljanje EIB zajema izvajanje posrednega financiranja in uspešnost finančnih posrednikov pri podpori MSP.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Rezultati spremljanja se razkrijejo, če so izpolnjene zahteve glede zaupnosti in če se ustrezne strani s tem strinjajo.“;

(6) v členu 10 se doda naslednji odstavek:

„Tveganje za proračun Unije, povezano s financiranjem EIB v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju iz točke (b) člena 2(1), se cenovno ovrednoti, prihodki iz ovrednotenja poslovnega tveganja pa se vplačajo v Jamstveni sklad.“;

(7) člen 11(1) se spremeni:

(a) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) oceno dodane vrednosti, pričakovane realizacije, rezultatov in učinka financiranja EIB na razvoj na skupni osnovi, izdelano na podlagi letnega poročila EIB o okviru za merjenje rezultatov. EIB v ta namen za financirane projekte uporabi kazalnike rezultatov glede razvojnih, okoljskih in socialnih vidikov, vključno z vidikom človekovih pravic in enakosti spolov, pri čemer upošteva ustrezne kazalnike iz Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči, sprejete leta 2005.

Kazalniki za enakost spolov se oblikujejo v skladu s strategijo EIB za enakost spolov in z njenim tozadevnim akcijskim načrtom. Kažejo na spodbujanje enakosti med ženskami in moškimi ter se po možnosti naknadno ocenijo, pri čemer se podatki razčlenijo po spolu. Kazalniki za okoljske vidike projektov vključujejo merila za "čisto tehnologijo", ki so načeloma usmerjena v energijsko učinkovitost in tehnologije za zmanjševanje emisij. EIB ob upoštevanju stališč deležnikov, civilne družbe, prizadetih skupnosti in nevladnih organizacij oblikuje kazalnike za projekte, ki zagotavljajo strateški odziv za obravnavanje temeljnih vzrokov migracij in za krepitev dolgoročne gospodarske odpornosti gostiteljskih in tranzitnih skupnosti;

(c) oceno prispevka financiranja EIB k uresničevanju ciljev zunanje politike in strateških ciljev Unije ob upoštevanju skladnosti z načeli, ki vodijo zunanje delovanje Unije, kot je navedeno v členu 21 PEU, z regionalnimi tehničnimi operativnimi smernicami iz člena 5 tega sklepa ter strateškim okvirom in akcijskim načrtom EU za človekove pravice in demokracijo in njenim tozadevnim akcijskim načrtom;";

(b) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) oceno kakovosti financiranja EIB, zlasti pa, do kolikšne mere je EIB pri skrbnem pregledu in spremljanju financiranih naložbenih projektov upoštevala okoljsko in socialno vzdržnost, pa tudi oceno ukrepov za čim večjo angažiranost na lokalni ravni s spodbujanjem vključevanja prizadetih skupnosti, organizacij civilne družbe in nevladnih organizacij;";

(c) doda se naslednja točka:

„(j) oceno prispevka financiranja EIB k dolgoročni gospodarski odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti kot strateškemu odzivu pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij.";

(8) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) vsem financiranjem EIB, izvedenim na podlagi tega sklepa, po odobritvi projekta, pri čemer navede predvsem, ali je naložbeni projekt zajet v jamstvo EU in kako prispeva k ciljem na področju zunanjega delovanja Unije, navede pa zlasti njegove gospodarske, socialne, okoljske in podnebne učinke ter učinke z vidika spola;";

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) obstoječimi okvirnimi sporazumi med EIB in državo prejemnico, kadar je to mogoče in ustrezno. Ko se podpiše nov sporazum ali spremeni obstoječ, EIB zagotovi, da je ta sporazum možno razkriti;";

(b) dodata se naslednja odstavka:

„3. EIB zagotovi, da se informacije o načrtovanem in odobrenem financiranju ali vsakršne znatne spremembe v zvezi z njim objavijo in da do njih brez težav dostopa lokalna civilna družba.

4. EIB Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži preglednico merjenja rezultatov za naložbene projekte, zajete v jamstvo EU, ob upoštevanju varstva zaupnih in poslovno občutljivih informacij in zadevnih notranjih pravil, ki urejajo obravnavanje zaupnih informacij.";

(9) člena 13 in 14 se nadomestita z naslednjim:

„*Člen 13*

Preprečevanje pranja denarja, boj proti financiranju terorizma, obdavčitev in nekooperativne jurisdikcije

1. EIB v okviru financiranja, ki ga zajema ta sklep, spoštuje veljavno zakonodajo Unije ter dogovorjene mednarodne standarde in standarde Unije in torej na podlagi tega sklepa ne podpira projektov, ki prispevajo k pranju denarja, financiranju terorizma, izogibanju plačila davka, davčnim goljufijam ali davčnim utajam.

EIB prav tako ne sklene novega financiranja oziroma ne nadaljuje obstoječega s subjekti, registriranimi ali ustanovljenimi v jurisdikcijah, ki so na seznamu ustrezne politike Unije o nekooperativnih jurisdikcijah ali so opredeljene kot tretje države z visokim tveganjem na podlagi člene 9(2) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali pa v praksi ne spoštujejo davčnih standardov Unije oziroma mednarodno dogovorjenih davčnih standardov glede preglednosti in izmenjave informacij. EIB lahko od tega načela odstopa samo, če se projekt fizično izvaja v eni od navedenih jurisdikcij in če v ničemer ne nakazuje, da zadevno financiranje prispeva k pranju denarja, financiranju terorizma, izogibanju plačila davka, davčnim goljufijam ali davčnim utajam.

EIB pri sklepanju sporazumov s finančnimi posredniki prenese zahteve iz tega člena v ustrezne sporazume in od finančnih posrednikov zahteva, da poročajo o njihovem spoštovanju.

EIB najpozneje po sprejetju seznama Unije o nekooperativnih jurisdikcijah za davčne namene pregleda svojo politiko o nekooperativnih jurisdikcijah. EIB nato vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju svoje politike o nekooperativnih jurisdikcijah v zvezi s svojim financiranjem, vključno z informacijami za posamezno državo in seznamom posrednikov, s katerimi sodeluje.

2. EIB v okviru svojega financiranja, ki ga zajema ta sklep, uporablja načela in standarde, določene v pravu Unije o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, zlasti v Uredbi (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ter Direktivi (EU) 2015/849. EIB zlasti zagotovi, da tako za neposredno financiranje kot za financiranje prek posrednikov na podlagi tega sklepa velja obveznost razkritja informacij o dejanskem lastništvu v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

Člen 14

Sporazum o jamstvu

Komisija in EIB podpišeta sporazum o jamstvu, v katerem podrobno opredelita določbe in postopke v zvezi z jamstvom EU, kot je določeno v členu 8. Ta sporazum o jamstvu se sporoči Evropskemu parlamentu in Svetu, upoštevajoč njuna zadevna notranja pravila, ki urejajo obravnavanje zaupnih informacij.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(**) Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).“;

(10) člen 18 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pooblastilo iz člena 5 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 8. aprila 2018.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz členov 4 in 5 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 4 in 5, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(11) člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 20*

Poročanje

Komisija do 30. junija 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni uporabe tega sklepa s prispevkom za morebiten nov sklep o kritju financiranja EIB v okviru mandata EIB za zunanja posojila z jamstvom EU.

Komisija do 31. decembra 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi tega sklepa.“;

(12) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 20a*

Prehodna določba

EIB lahko financira projekte, ki so bili odobreni po 12. oktobru 2016 ter pred 8. aprilom 2018 in pred sklenitvijo sporazuma o jamstvu med Komisijo in EIB. Taki projekti se lahko krijejo iz jamstva EU, pri čemer mora Komisija potrditi, da so v skladu s ciljem, opredeljenim v točki (d) člena 3(1), in da spoštujejo pogoje, dogovorjene v sporazumu o jamstvu.“;

(13) Priloge I, II in III se nadomestijo z besedilom iz prilog k temu sklepu;

(14) v Prilogi IV se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Dejavnost EIB v partnerskih državah, ki sodelujejo v predpristopnem procesu, se izvaja v okviru, vzpostavljenem v partnerstvih za pristop in evropskih partnerstvih, v katerih so določene prednostne naloge za predpristopne države in države upravičenke z namenom napredovanja pri približevanju Uniji ter ki predstavljajo okvir za pomoč Unije. Stabilizacijsko-pridružitveni proces je okvir politike Unije za Zahodni Balkan. Temelji na progresivnem partnerstvu, v katerem Unija v okviru stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov ponuja trgovinske ugodnosti, gospodarsko in finančno pomoč ter pogodbena razmerja. S predpristopno finančno pomočjo se predpristopnim državam in državam upravičenkam pomaga pri pripravi na prevzem obveznosti in izzivov članstva v Uniji. Tovrstna pomoč podpira proces reform, vključno s pripravami na morebitno članstvo. Usmerjena je na vzpostavljanje institucij, usklajevanje s pravnim redom Unije, pripravo na politike in instrumente Unije ter na spodbujanje ukrepov za uresničitev ekonomske konvergence.“

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourgu, 14. marca 2018

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednica*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

PRILOGA

„PRILOGA I

REGIONALNE ZGORNJE MEJE

A. Predpristopne države in države upravičenke: 8 075 000 000 EUR, od tega 7 635 000 000EUR v okviru splošnega mandata in 440 000 000 EUR v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju;

B. Sosednje in partnerske države: 19 680 000 000 EUR, razdeljeno na naslednje podomejitve:

(i) sredozemske države: 13 030 000 000 EUR, od tega 11 170 000 000 EUR v okviru splošnega mandata in 1 860 000 000 EUR v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju;

(ii) Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija: 6 650 000 000 EUR;

C. Azija in Latinska Amerika: 4 083 000 000 EUR, razdeljeno na naslednje podomejitve:

(i) Latinska Amerika: 2 694 000 000 EUR;

(ii) Azija: 1 165 000 000 EUR;

(iii) Srednja Azija: 224 000 000 EUR;

D. Južna Afrika: 462 000 000 EUR.

Upravljavski organi EIB lahko po posvetovanju s Komisijo sklenejo, da se v okviru skupne zgornje meje znesek do 20 % podregionalnih zgornjih meja prerazporedi znotraj regij, znesek do 20 % regionalnih zgornjih meja pa med regijami. V primeru, da upravljavski organi EIB do 30. junija 2019 ugotovijo, da EIB ne bo mogla porabiti svojega ciljnega zneska, predvidenega v okviru pobude EIB za odpornost, se lahko do 20 % od 1 400 000 000 EUR v okviru splošnega mandata, rezerviranih za projekte v javnem sektorju, in od 2 300 000 000 EUR, iz posojila zasebnemu sektorju, prerazporedi znotraj in/ali med regijami it točk A in B iz te priloge.

Za vsako prerazporeditev v okviru pobude EIB za odpornost je potreben predhodni dogovor med Komisijo in EIB.

Upravljavski organi EIB takšno možnost prerazporeditve uporabijo zlasti, da omogočijo, da bo jamstvo EU še naprej osredotočeno na bolj tvegane projekte v prednostnih regijah. Komisija Evropski parlament in Svet redno obvešča o tovrstnih prerazporeditvah.

PRILOGA II

POTENCIALNO UPRAVIČENE REGIJE IN DRŽAVE

A. Predpristopne države in države upravičenke:

Albanija, Bosna in Hercegovina, nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Kosovo *, Črna gora, Srbija in Turčija ([1])

B. Sosednje in partnerske države

1. Sredozemske države

Alžirija, Egipt, Jordanija, Libanon, Libija, Maroko, Palestina, Sirija, Tunizija

2. Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija

Vzhodna Evropa: Belorusija, Republika Moldavija, Ukrajina

Južni Kavkaz: Armenija, Azerbajdžan, Gruzija

Rusija

C. Azija in Latinska Amerika

1. Latinska Amerika

Argentina, Bolivija, Brazilija, Ekvador, El Salvador, Gvatemala, Honduras, Kolumbija, Kostarika, Kuba, Mehika, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Peru, Urugvaj, Venezuela

2. Azija

Afganistan, Bangladeš, Butan, Filipini, Indija, Indonezija, Irak, Iran, Jemen, Kambodža, Kitajska, Laos, Malezija, Maldivi, Mjanmar/Burma, Mongolija, Nepal, Pakistan, Šrilanka, Tajska, Vietnam

3. Srednja Azija

Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Južna Afrika

Južna Afrika

---

* To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSZN 1244 (1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

([1]) Pobuda EIB za odpornost ne vključuje Turčije, saj je ta točka obravnavana v ločenem sporazumu EU-Turčija.

PRILOGA III

UPRAVIČENE REGIJE IN DRŽAVE

A. Predpristopne države in države upravičenke:

Albanija, Bosna in Hercegovina, nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Kosovo *, Črna gora, Srbija in Turčija ([1])

B. Sosednje in partnerske države

1. Sredozemske države

Alžirija, Egipt, Jordanija, Libanon, Libija, Maroko, Palestina, Tunizija

2. Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija

Vzhodna Evropa: Belorusija, Republika Moldavija, Ukrajina

Južni Kavkaz: Armenija, Azerbajdžan, Gruzija

Rusija

C. Azija in Latinska Amerika

1. Latinska Amerika

Argentina, Bolivija, Brazilija, Ekvador, El Salvador, Gvatemala, Honduras, Kolumbija, Kostarika, Mehika, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Peru, Urugvaj, Venezuela

2. Azija

Bangladeš, Butan, Filipini, Indija, Indonezija, Irak, Jemen, Kambodža, Kitajska, Laos, Malezija, Maldivi, Mjanmar/Burma, Mongolija, Nepal, Pakistan, Šrilanka, Tajska, Vietnam

3. Srednja Azija

Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Južna Afrika

Južna Afrika“

---

* To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSZN 1244 (1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

([1]) Pobuda EIB za odpornost ne vključuje Turčije, saj je ta točka obravnavana v ločenem sporazumu EU-Turčija.